

یک بازی و هزار نشان که تراکتور از پرسپولیس عبور کرد؛ هیجان جان گرفت!

نگاهی به آمار بازی تراکتور و پرسپولیس نشان از برتری هیجان میزبان به ابزار مدیریتی فنی میهمان داشت تا یکی از طولانی ترین مسابقات تاریخ جام حذفی رقم بخورد.

نگاهی به آمار بازی تراکتور و پرسپولیس نشان از برتری هیجان میزبان به ابزار مدیریتی فنی میهمان داشت تا یکی از طولانی ترین مسابقات تاریخ جام حذفی رقم بخورد.

به گزارش خبرنگار مهر، بازی تیم های فوتبال پرسپولیس و تراکتور در یک شانزدهم نهایی جام حذفی، یکی از همان شب هایی بود که جام حذفی معنای واقعی خود را نشان داد؛ شبی پر از نوسان، فشار روانی و تغییر مداوم حس برتری که نه بر اساس نام ها، بلکه بر پایه جزئیات و تمرکز جلو رفت و در نهایت نیز سرنوشتش نه در جریان بازی، بلکه در ضربات پنالتی نوشته شد. سکوها، نیمکت ها و زمین، هم زمان صحنه یک نبرد فرسایشی بودند که تا آخرین ضربه ادامه داشت.

پرسپولیس و تراکتور از همان ابتدا نشان دادند که قرار نیست بازی ساده ای رقم بخورد. هر بار که یکی از دو تیم جلو می افتاد یا فشار می آورد، طرف مقابل واکنش نشان می داد و اجازه نمی داد کفه ترازو برای مدت طولانی به یک سمت سنگینی کند. این رفت و برگشت هیجانی و فنی، بازی را به نقطه ای رساند که حتی ۱۲۰ دقیقه فوتبال هم برای تعیین برنده کافی نبود.

در نهایت، این ضربات پنالتی بودند که حکم پایان را امضا کردند تا تراکتور به عنوان میزبان با پیروزی ۸ بر ۷، شبی تاریخی را برای هوادارانش رقم زد و پرسپولیس را در یکی از تلخ ترین حذف های جام حذفی سال های اخیر متوقف کرد.

یک بازی و هزار نشان که تراکتور از پرسپولیس عبور کرد؛ هیجان جان گرفت!

گزارش آماری و فنی بازی

نگاهی به آمار مسابقه نشان می دهد که بازی تا چه اندازه نزدیک و شکننده پیش رفته است. پرسپولیس با ۵۲ درصد مالکیت توپ، سهم اندکی بیشتر از جریان بازی داشت، اما این برتری عددی به فاصله معناداری در زمین منجر نشد. تراکتور با ۴۸ درصد مالکیت، نشان داد که بدون در اختیار داشتن توپ هم می توان خطرناک بود و بازی را کنترل کرد.

در بخش شوت زنی، تراکتور ۱۰ شوت در مقابل ۹ شوت پرسپولیس داشت. با این حال هر دو تیم تنها ۳ شوت در چارچوب داشتند که نشان می دهد دقت نهایی در فاز تهاجمی پایین بود و مدافعان و دروازه بان ها نقش مهمی در بسته ماندن دروازه ها ایفا کردند.

یکی از تفاوت های مهم بازی در ضربات ایستگاهی دیده بود. تراکتور با ۷ کرنر در مقابل ۲ کرنر پرسپولیس، فشار بیشتری روی دروازه حریف وارد کرد. این آمار بیانگر آن است که حملات تراکتور بیشتر به مناطق خطرناک ختم می شد، حتی اگر به گل منجر نشد.

از نظر انضباطی نیز بازی پرتنش بود. تراکتور ۳ کارت زرد و یک کارت قرمز دریافت کرد و پرسپولیس نیز ۲ کارت زرد گرفت؛ آماری که به خوبی فضای درگیرانه و حساس مسابقه را بازتاب می دهد.

این مسابقه، به نوعی تقابل بازی مدیرانه و کنترلی پرسپولیس در مقابل شیوه نسبتاً تهاجمی و شجاعانه تراکتور بود. پرسپولیس توپ را بیشتر در اختیار داشت، اما تراکتور بهتر توانست بازی را به یک نبرد فیزیکی و موقعیتی تبدیل کند.

میزبان در ضربات برگشتی ارسالی و تمرکز دفاعی اهمیت بیشتری به بازی داد.

در نهایت، وقتی آمارها این قدر به هم نزدیک است، سرنوشت بازی ناگزیر به جزئیات گره می خورد و در این دیدار ضربات پنالتی همان جزئیات تعیین کننده بودند.

تراکتور در لحظه ای که فشار به اوج رسید، آرام تر و دقیق تر عمل کرد و از دل یک بازی کاملاً برابر، بلیت صعود را بیرون کشی.

صعودی که بیش از هر چیز، حاصل تمرکز و تحمل فشار بود، نه برتری مطلق در زمین.